

До Конституційного Суду України
01033, м. Київ, вул. Жилянська, 14

Суб'єкта права на конституційне
подання:

46 (сорок шість)
народних депутатів України:

Уповноважені за дорученням:

- народний депутат України
Тимошенко Юлія Володимирівна
(посвідчення №210),
- представник
Трохимець Олександр Петрович

тел.: +38 (067) 249-86-62

ел. адреса: a.trokhymets@gmail.com

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПОДАННЯ

про визнання таким, що не відповідає статтям 6, 8, 19, 36, 42, 43, 85,
92,93,96, 102, 113 116, 129¹ Конституції України (неконституційним)
Закону України №1540-VIII від 29 вересня 2016 року «Про Національну
комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та
комунальних послуг»

29 вересня 2016 року Верховна Рада України прийняла Закон України
№1540-VIII від 29 вересня 2016 року «Про Національну комісію, що здійснює
державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг», який
було опубліковано у таких офіційних виданнях:

- Голос України – від 25.11.2016 року №225;
- Офіційний вісник України – від 06.12.2016 року №94, стор. 7, стаття 3068,
код акту 83911/2016;
- Урядовий кур'єр – від 07.12.2016 року № 230.

Закон України №1540-VIII від 29 вересня 2016 року «Про Національну
комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та
комунальних послуг» є неконституційним з огляду на такі суперечності норм,
закладених у ньому Конституції України.

І. Порухення конституційного принципу поділу влади.

Згідно ст. 6 Конституції України:

«Державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову.

Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України».

У системі поділу влади гілка виглядає як орган або уособлена група державних органів певного функціонального спрямування, які задля встановлення їх рівноваги, співробітництва і успішного розв'язання суперечностей, що виникають, взаємодіють з органами іншого функціонального спрямування.

Організація і здійснення державної влади на основі її поділу на законодавчу, виконавчу і судову не є самоціллю, а покликана забезпечувати права і свободи людини і громадянина. Це, зокрема, впливає зі змісту ст. 3 Конституції України (Висновок Конституційного Суду України № 1-в/2003 від 30 жовтня 2003 р.). Іншою метою поділу влади є забезпечення політичної стабільності. Деконцентрація влади виключає небезпечне для громадської свободи надмірне зосередження влади в окремих державних органах, забезпечує «недопущення привласнення повноти державної влади однією з гілок влади».

Законом України №1540-VIII від 29 вересня 2016 року «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (далі – ЗУ «Про НКРЕКП») з огляду на наступне:

1. Част. 1 ст. 1 «Статус Регулятора» ЗУ «Про НКРЕКП» містить наступну норму:

«1. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (далі – Регулятор), є постійно діючим незалежним державним колегіальним органом, метою діяльності якого є державне регулювання, моніторинг та контроль за діяльністю суб'єктів господарювання у сферах енергетики та комунальних послуг.»

2. Відповідно п. 2 част. 1 ст. 4 «Основні принципи діяльності Регулятора» ЗУ «Про НКРЕКП»:

«1. Основними принципами діяльності Регулятора є:

...

- 2) *самостійність та незалежність;*»

3. Відповідно частин 1, 2 ст. 5 «Гарантії незалежності Регулятора» ЗУ «Про НКРЕКП»:

«1. Під час виконання своїх функцій та повноважень відповідно до закону Регулятор діє самостійно та незалежно від будь-якого іншого органу державної влади, іншого державного органу, органів місцевого самоврядування, їх посадових та службових осіб, суб'єктів господарювання, а також політичних партій, громадських об'єднань, професійних спілок чи органів.

2. Члени Регулятора, інші посадові особи Регулятора діють незалежно. Будь-які письмові чи усні вказівки, розпорядження, доручення органу державної влади, іншого державного органу, органу місцевого самоврядування, їх посадових та службових осіб, суб'єктів господарювання, політичних партій, громадських об'єднань, професійних спілок чи їх органів, а також інших осіб, що стосуються виконання членами Регулятора, його посадовими особами своїх функцій і повноважень відповідно до закону, є незаконним впливом.

Органам державної влади, органам місцевого самоврядування, їх посадовим і службовим особам, суб'єктам господарювання, політичним партіям, громадським об'єднанням, професійним спілкам та їх органам забороняється втручатися у процеси державного регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.»

Описані норми права, що містяться у Част. 1 ст. 1, п. 2 част. 1 ст. 4, частинах 1, 2 ст. 5 містять наступні ознаки неконституційності:

1. Законом України №1540-VIII від 29 вересня 2016 року «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» створено державний орган, який не входить до жодної гілки влади та не передбачений Конституцією України. В Україні існують органи державної влади з окремим статусом, що не входять до жодної гілки (прокуратура, Національний банк України та ін.), однак існування та функції таких органів передбачені Конституцією України.
2. Принцип незалежності Регулятора, а також право не підпорядковуватись та не виконувати будь-які вказівки будь-якого державного органу влади (в тому числі – законних вимог правоохоронних органів), порушують конституційний принцип балансів та протизваг у владі.

Окремо слід звернути увагу на дисбаланс у системі влади, що створюється нормами ЗУ «Про НКРЕКП».

1. ЗУ «Про НКРЕКП» наділяє Президента України повноваженнями, не передбаченими ст. 106 Конституції України.

1.1. Згідно п. 1 част. 3 ст. 8 «Особливості призначення, припинення повноважень та правового статусу членів Регулятора» ЗУ «Про НКРЕКП»:

«3. До складу Конкурсної комісії входять:

1) дві особи, яких визначає Президент України;»

1.2. Згідно абзаців 39, 40 част. 3 ст. 8 «Особливості призначення, припинення повноважень та правового статусу членів Регулятора» ЗУ «Про НКРЕКП»:

«Президент України призначає на посаду члена (членів) Регулятора з відібраних Конкурсною комісією кандидатів не пізніше місячного строку з дня внесення Конкурсною комісією відповідного подання.

Члени Регулятора призначаються на посади указом Президента України.»

1.3.Згідно част. 6 ст. 8 «Особливості призначення, припинення повноважень та правового статусу членів Регулятора» ЗУ «Про НКРЕКП»:

«Повноваження члена Регулятора припиняються достроково за рішенням Президента України...».

Президент України не входить до перелічених у ст. 6 Конституції України гілок влади. Водночас відповідно до ст. 102 Конституції України він є гарантом додержання Конституції, прав і свобод людини і громадянина. Отже, він здійснює значний вплив на взаємодію державних органів, що входять до системи поділу влади. Заради досягнення суспільної стабільності і злагоди, подолання конфронтації він може виконувати певні узгоджувальні функції. Право виступати в такій якості випливає з наданих Президенту України повноважень у стримуванні дії кожної гілки влади.

Наділення Президента України додатковими повноваженнями у неконституційний спосіб, як видно з наведених вище норм ЗУ «Про НКРЕКП» нівелює основну функцію Президента – стримування гілок влади від впливу одна на одну. Натомість, згідно ЗУ «Про НКРЕКП», Президент України отримує частину виконавчої влади (за своєю юридичною природою регулювання ринками є функцією виконавчої влади) та, відповідно, прямий вплив на такі сфери економіки України, як енергетика та комунальне господарство.

2. ЗУ «Про НКРЕКП» наділяє Верховну Раду України повноваженнями, не передбаченими ст. 85 Конституції України.

2.1.Згідно п. 2 част. 3 ст. 8 «Особливості призначення, припинення повноважень та правового статусу членів Регулятора» ЗУ «Про НКРЕКП»:

«3. До складу Конкурсної комісії входять:

...

2) дві особи, яких **визначає** Верховна Рада України: одна особа – за поданням Комітету Верховної Ради України, до предмета відання якого належить розвиток паливно-енергетичного комплексу, вугільної, газової, нафтової, нафтопереробної промисловості та електроенергетики; одна особа – за поданням Комітету Верховної Ради України, до предмета відання якого належить житлово-комунальне господарство.»

3. ЗУ «Про НКРЕКП» наділяє Кабінет Міністрів України повноваженнями, не передбаченими ст. 116 Конституції України.

2.2.Згідно п. 3 част. 3 ст. 8 «Особливості призначення, припинення повноважень та правового статусу членів Регулятора» ЗУ «Про НКРЕКП»:

«3. До складу Конкурсної комісії входять:

...

3) одна особа, яку **визначає** Кабінет Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізовує державну політику у паливно-енергетичному комплексі.»

Отже, вищевказані норми ЗУ «Про НКРЕКП» свідчать про наділення Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України додатковими повноваженнями у **неконституційний спосіб**. Разом з цим, створення додаткових важелів впливу на окремі галузі економіки та концентрація додаткової влади в одних руках – Президента України, породжує дисбаланс у системі влади та підриває базові конституційні принципи, одним з яких є принцип поділу влади.

II. Порушення конституційних прав та свобод людини і громадянина.

Згідно п. 1, част. 2 ст. 7 «Правомочність члена Регулятора» ЗУ «Про НКРЕКП»:

«2. Не може бути призначена на посаду члена Регулятора особа, яка:

1) є членом політичної партії;»

Згідно абз. 3 п. 3, част. 3 ст. 8 «Особливості призначення, припинення повноважень та правового статусу членів Регулятора» ЗУ «Про НКРЕКП»:

«... Членами Конкурсної комісії не можуть бути особи, які є членами органів управління суб'єктів господарювання, що провадять діяльність у сферах енергетики та комунальних послуг, а також особи, зазначені в частині другій цього Закону...».

Наведені норми ЗУ «Про НКРЕКП» суперечать ст. 36 Конституції України:

«Громадяни України мають право на свободу об'єднання у політичні партії та громадські організації для здійснення і захисту своїх прав і свобод та задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів, за винятком обмежень, встановлених законом в інтересах національної безпеки та громадського порядку, охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей».

У ЗУ «Про НКРЕКП» жодним чином не аргументовано необхідність заборони перебувати у лавах політичної партії членам Конкурсної комісії.

Згідно абз. 2 част. 7 ст. 8 «Особливості призначення, припинення повноважень та правового статусу членів Регулятора» ЗУ «Про НКРЕКП»:

«Протягом двох років з дня припинення повноважень члена Регулятора особа не має права мати трудові відносини з будь-яким суб'єктом господарювання, що провадить діяльність у сферах енергетики та/або комунальних послуг.»

Така норма ЗУ «Про НКРЕКП» суперечить ст. ст. 42, 43 Конституції України:

«Стаття 42. Кожен має право на підприємницьку діяльність, яка не заборонена законом.

...

Стаття 43. Кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується.»

Норми абз. 2 част. 7 ст. 8 ЗУ «Про НКРЕКП», які обмежують особу, що працювала на посаді члена Регулятора у вільному виборі комерційної діяльності та/або працевлаштування, є **неконституційними**. При цьому слід брати до уваги, що особа мала відповідну фахову підготовку та досвід роботи у сферах енергетики та комунального господарства. За умови унеможливлення діяльності на даних ринках, така особа, що, очевидно, не має достатнього рівня знань та підготовки, щоб працювати на інших ринках, **не буде отримувати** гідну себе заробітну платню чи прибуток від підприємницької діяльності та **ризикуює втратити фах за два роки обмежень**.

Згідно частин 2, 3, 4 ст. 12 «Оплата праці членів Регулятора, працівників центрального апарату і територіальних органів Регулятора» ЗУ «Про НКРЕКП»:

«2. Умови оплати праці членів Регулятора визначаються з урахуванням особливостей цього Закону.

3. Умови оплати праці, надання відпусток, питання соціального захисту працівників центрального апарату і територіальних органів Регулятора визначаються Законом України «Про державну службу» з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

4. Установлюються такі посадові оклади членам Регулятора, працівникам центрального апарату і територіальних органів Регулятора відповідно до розміру мінімальної заробітної плати, визначеної законом про Державний бюджет України на відповідний рік:

Голова Регулятора – 50;

член Регулятора – 40;

керівник, заступник керівника самостійного структурного підрозділу центрального апарату або територіального органу Регулятора, інші працівники центрального апарату або територіального органу Регулятора – від 10 до 25.»

Такі норми ЗУ «Про НКРЕКП» суперечать част. 2 ст. 43 Конституції України:

«Держава створює умови для повного здійснення громадянами права на працю, гарантує рівні можливості у виборі професії та роду трудової діяльності, реалізовує програми професійно-технічного навчання, підготовки і перепідготовки кадрів відповідно до суспільних потреб.»

Наведені норми ЗУ «Про НКРЕКП» виводять працівників Регулятора, які є державними службовцями та членів Регулятора, які мають незрозумілий юридичний статус (оскільки статус держслужбовця згідно част. 4 ст. 8 ЗУ «Про НКРЕКП» на них не розповсюджується) **в окрему категорію**

працівників державних органів в частині оплати праці, що є неконституційним.

III. Порухення конституційних основ економічної та податкової політики.

Згідно п. 3 част. 2 ст. 9 «Голова Регулятора» ЗУ «Про НКРЕКП»:

«2. Голова Регулятора:

...

3) подає на погодження Комітету Верховної Ради з питань бюджету проект кошторису Регулятора на наступний рік;».

Згідно частин 2, 3 ст. 11 «Фінансування діяльності Регулятора» ЗУ «Про НКРЕКП»:

«2. Регулятор затверджує свій кошторис після погодження його проекту Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету.

...

3. Голова Регулятора не пізніше 1 липня поточного року подає для погодження Комітету Верховної Ради України з питань бюджету проект кошторису Регулятора на наступний рік.

Комітет Верховної Ради з питань бюджету у місячний строк приймає рішення про погодження кошторису Регулятора або надає обґрунтовані зауваження до нього. Рішення Комітету Верховної Ради України з питань бюджету підлягає оприлюдненню на офіційному веб-сайті Регулятора у строк не пізніше п'яти днів з дня його прийняття.

У разі зауважень Регулятор у 15-денний строк після їх отримання подає відкоригований проект кошторису Комітету Верховної Ради України з питань бюджету для погодження.

Після погодження проект кошторису подається Регулятором до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної бюджетної політики, для його включення до проекту Державного бюджету України на відповідний рік.

Регулятор затверджує кошторис після набрання чинності законом про Державний бюджет України на відповідний рік та розміщує на своєму офіційному веб-сайті.».

Такі норми ЗУ «Про НКРЕКП» є втручанням у бюджетний процес у неконституційний спосіб та суперечать:

- п. 1 част. 2 ст. 92 Конституції України:

«Виключно законами України встановлюються:

1) Державний бюджет України і бюджетна система України; система оподаткування, податки і збори;...».

- част. 2 ст. 96 Конституції України:

«Кабінет Міністрів України не пізніше 15 вересня кожного року подає до Верховної Ради України проект закону про Державний бюджет України на наступний рік...».

- п. 4 част. 1 ст. 85 Конституції України:

«До повноважень Верховної Ради України належить:

...

4) затвердження Державного бюджету України та внесення змін до нього, контроль за виконанням Державного бюджету України, прийняття рішення щодо звіту про його виконання;».

Отже, з описаного вище можна чітко зробити висновки, що виключне право на формування та подання бюджету України, в якому містяться всі необхідні видатки на всі державні органи, належить Кабінету Міністрів України. Суб'єктом, який згідно Конституції України має виключне право погодження та затвердження бюджету України, - є Верховна Рада України (а не Комітет Верховної Ради України). Тому, **взаємовідносини**, що виникають внаслідок норм ЗУ «Про НКРЕКП» між Регулятором та Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету, між Регулятором та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної бюджетної політики (який, виходячи з логіки Закону, має без застережень включати кошторис Регулятора в бюджет України), а також **повноваження Регулятора** щодо формування власного кошторису **поза бюджетним процесом**, є такими, що **суперечать Конституції України у частині формування та реалізації бюджетної політики**.

Згідно част. 1 ст. 11 «Фінансування діяльності Регулятора» ЗУ «Про НКРЕКП»:

*«1. Фінансування Регулятора, його центрального апарату і територіальних органів здійснюється за рахунок надходження до спеціального фонду Державного бюджету України **внесків на регулювання**, які сплачуються суб'єктами господарювання, що провадять діяльність у сферах енергетики та комунальних послуг, відповідно до статті 13 цього Закону. Внески на регулювання зараховуються до доходів спеціального фонду Державного бюджету України, не підлягають вилученню та використовуються за цільовим призначенням на фінансування діяльності Регулятора, його центрального апарату і територіальних органів.»*

Згідно ст. 11 «Порядок сплати внесків на регулювання» ЗУ «Про НКРЕКП»:

«1. Платниками внесків на регулювання є суб'єкти господарювання, що провадять діяльність у сферах енергетики та комунальних послуг, визначену статтею 2 цього Закону.

2. Базою нарахування внеску на регулювання є чистий дохід платників внеску на регулювання від діяльності, що регулюється Регулятором, за звітний квартал.

3. Ставка внеску на регулювання визначається Регулятором щорічно шляхом ділення планового обсягу потреб у фінансуванні Регулятора на чистий дохід платників внеску на регулювання від діяльності, що регулюється Регулятором, за попередній рік.

Ставка внеску на регулювання підлягає перегляду Регулятором щоквартально з урахуванням обсягу чистого доходу платників внеску на регулювання від діяльності, що регулюється Регулятором, за попередній квартал.

Ставка внеску на регулювання не може перевищувати 0,1 відсотка чистого доходу платника внеску на регулювання від діяльності у сферах енергетики та комунальних послуг за попередній квартал.

Методика (порядок) визначення ставки внеску на регулювання затверджується Регулятором.

4. Внески на регулювання сплачуються платниками до спеціального фонду Державного бюджету України щоквартально, протягом перших 30 днів кварталу, наступного за звітним, та є джерелом фінансування Регулятора.

5. У разі несплати внеску на регулювання або сплати його не в повному обсязі протягом кварталу, наступного за звітним, Регулятор приймає рішення про накладення на такого платника внеску штрафу у розмірі 5 відсотків несплаченої суми внеску на регулювання.

Рішення про накладення штрафу приймається Регулятором на підставі акта перевірки суб'єкта господарювання або подання відповідного структурного підрозділу Регулятора про несплату внеску на регулювання або сплату його не в повному обсязі протягом кварталу, наступного за звітним, у 15-денний строк з моменту складення акта перевірки або отримання відповідного подання та оформлюється постановою Регулятора.

Штраф може бути накладено протягом шести місяців з дня виявлення правопорушення, але не пізніше одного року з дня його вчинення.

Кошти, отримані внаслідок стягнення штрафів, зараховуються до доходів Державного бюджету України.

Платники внесків на регулювання не пізніше 15 днів з дня вручення або отримання копії постанови про накладення штрафу зобов'язані сплатити штраф та надати Регулятору копію завіреного банком платіжного документа, що засвідчує факт сплати штрафу.

У разі несплати штрафу та/або ненадання копії платіжного документа, що засвідчує факт сплати штрафу, в зазначений строк, виконання постанови про накладення штрафу здійснюється державною виконавчою службою в порядку, встановленому Законом України "Про виконавче провадження".

Рішення Регулятора про накладення штрафу може бути оскаржено до суду в порядку, встановленому законом.».

Такі норми ЗУ «Про НКРЕКП» суперечать п. 1 част. 2 ст. 92 Конституції України:

«Виключно законами України встановлюються:

1) Державний бюджет України і бюджетна система України; **система оподаткування, податки і збори; ...**».

Податки і збори **визначаються** у кодифікованому нормативно-правовому акті – Податковому кодексі України, затверджуються Верховною Радою України та мають силу Закону. Податки та збори збираються **уповноваженим** органом державної влади – Державною фіскальною службою, що є уповноваженим органом системи виконавчої влади. **Конституція України не містить такого обов'язкового платежу як «внесок на регулювання»,** тому справляння такого роду податку чи збору (яким являється за своєю юридичною природою внесок на регулювання) є **неконституційним**.

IV. Перебирання повноважень інших суб'єктів державної влади.

Згідно част. 2 ст. 6 «Відносини Регулятора з Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України, іншими органами державної влади» ЗУ «Про НКРЕКП»:

«2. Регулятор розробляє та подає до Кабінету Міністрів України проекти актів Кабінету Міністрів України з питань, що належать до його компетенції, узагальнює та аналізує інформацію про їх виконання, вносить пропозиції щодо їх удосконалення.»

Така норма ЗУ «Про НКРЕКП» **не відповідає** ст. 113 Конституції України, оскільки **Кабінет Міністрів України**, який є вищим органом у системі органів виконавчої влади, **приймає до розгляду** проекти актів, які потім затверджує, що **розроблені органами державної влади, що входять до системи виконавчої влади.** Отже, процес подання Регулятором, який **не являється** державним органом виконавчої влади, будь-яких проектів актів до Кабінету Міністрів, є **неконституційним**.

Згідно п. 2 част. 4 ст. 14 «Порядок організації роботи Регулятора та прийняття рішень» ЗУ «Про НКРЕКП»:

«4. Регулятор на своїх засіданнях:

...

2) розглядає і схвалює в межах своїх повноважень проекти актів законодавства, пропозиції стосовно вдосконалення законодавства у сферах енергетики та комунальних послуг;».

Така норма ЗУ «Про НКРЕКП» **суперечить** част. 1 ст. 93 Конституції України:

«Право законодавчої ініціативи у Верховній Раді України належить Президентові України, народним депутатам України та Кабінету Міністрів України.».

Регулятор не відноситься до кола суб'єктів, наділених правом законодавчої ініціативи, тому надання йому права розглядати і схвалювати проекти актів **законодавства**, є таким, що **не відповідає** нормам Конституції України.

Згідно п. 7 част. 4 ст. 14 «Порядок організації роботи Регулятора та прийняття рішень» ЗУ «Про НКРЕКП»:

«4. Регулятор на своїх засіданнях:

...

7) розглядає справи щодо видачі ліцензій та дотримання суб'єктами господарювання ліцензійних умов, а також щодо застосування санкцій за порушення ліцензійних умов та законодавства з питань державного регулювання діяльності суб'єктів природних монополій та суміжних ринків.»

Така норма ЗУ «Про НКРЕКП» **суперечить** част. 3 ст. 116 Конституції України:

«Кабінет Міністрів України:

...

3) забезпечує проведення фінансової, цінової, інвестиційної та податкової політики; політики у сферах праці і зайнятості населення, соціального захисту, освіти, науки і культури, охорони природи, екологічної безпеки і природокористування;»

Ліцензування господарської діяльності є функцією виконавчої влади, тому надання повноважень Регулятору у частині ліцензування є перебиранням на себе функцій органів державної виконавчої влади, що є **неконституційним**.

V. Порушення конституційних основ правосуддя.

Згідно абз. 2 част. 3 ст. 5 «Гарантії незалежності Регулятора» ЗУ «Про НКРЕКП»:

«Рішення Регулятора можуть бути оскаржені в судовому порядку. Оскарження рішень Регулятора не зупиняє їх виконання.»

Слід звернути увагу, що рішення суду апеляційної інстанції **набуває законної сили** з моменту його проголошення. При цьому рішення суду апеляційної інстанції може бути оскаржене в суді касаційної інстанції. **Відкриття провадження** та розгляд справи в суді касаційної інстанції **не зупиняє** рішення суду апеляційної інстанції. У разі, якщо суд апеляційної інстанції винесе рішення про відміну рішення Регулятора, то, відповідно до конституційних засад правосуддя в Україні, таке рішення втрачає свою юридичну силу. Проте суд касаційної інстанції своїм рішенням може відмінити рішення суду апеляційної інстанції, тим самим відновивши рішення Регулятора.

Однак, виходячи з норми абз. 2 част. 3 ст. 5 ЗУ «Про НКРЕКП», рішення Регулятора є **правомочним, незалежно від рішення суду**, зокрема апеляційної інстанції, якщо існує процес його оскарження в суді касаційної інстанції.

Отже, юридична логіка, викладена у нормі абз. 2 част. 3 ст. 5 ЗУ «Про НКРЕКП» є такою, що **не відповідає** ст. 129¹ Конституції України.

VI. Порушення конституційного принципу законності.

Згідно част. 6 ст. 14 «Порядок організації роботи Регулятора та прийняття рішень» ЗУ «Про НКРЕКП»:

«6. Рішення Регулятора не підлягають державній реєстрації Міністерством юстиції України. Відсутність державної реєстрації рішень Регулятора не є підставою для відмови суду у прийнятті заяви про їх оскарження».

Така норма ЗУ «Про НКРЕКП» **суперечить** част. 2 ст. 19 Конституції України:

«Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.»

Таким чином, жоден Закон (зокрема ЗУ «Про НКРЕКП») не може робити виключень будь-якому органу державної влади щодо зобов'язань реєстрації своїх рішень, як того вимагає чинне законодавство.

Принципи поділу влади, законності, права людини та громадянина є складовими елементами найголовнішого юридичного принципу – верховенства права. Підсумовуючи порушення Конституції України, що були допущені у Закон України №1540-VIII від 29 вересня 2016 року «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг», слід вказати, що їх сукупність є порушенням ст. 8 Конституції України:

«В Україні визнається і діє принцип верховенства права.

Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй.»

Враховуючи наведене вище, відповідно до ст. 150 Конституції України, п. 1 част. 1 ст. 13 Закону України «Про конституційний Суд України», керуючись ст.ст. 39, 40, 61, 71, 73 Закону України «Про конституційний Суд України»,

ПРОСИМО:

визнати таким, що не відповідає статтям 6, 8, 19, 36, 42, 43, 85, 92,93,96, 102, 113 116, 129¹ Конституції України (неконституційним) Закон України №1540-VIII від 29 вересня 2016 року «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг».

Брати участь у конституційному провадженні за цим поданням доручаємо:

- народному депутату України **Тимошенко Юлії Володимирівні** (посвідчення №210), 01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5;

- представнику Трохимцю Олександр Петровичу

тел.: +38 (067) 249-86-62

ел. адреса: a.trokhymets@gmail.com

Додатки:

- Закон України №1540-VIII від 29 вересня 2016 року «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» - на 36-ти стор.
- Примірники №2 та №3 цього конституційного подання та додатків до нього.

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові народного депутата	Номер посвідчення	Підпис
1.	Тимошенко Олександр Вал	210	
2.	Содолов Сергій Валентинович	212	
3.	Дюбін Валентин Олександрович	458	
4.	Крицюк Іван Іванович	216	
5.	Петенко Вадим Євгенович	214	
6.	Ткаченко Борис Іванович	220	
7.	Коваленко Тарас Михайлович	225	
8.	Богдан Руслан Дмитрович	456	
9.	Кіриченко Ігор Сергійович	224	
10.	Колотченко Ірина Вікторівна	425	
11.	Горбунко Володимир Іванович	320	
12.	Душко Ігор Вікторович	211	
13.	Евтушок Сергій Іванович	354	
14.	Овчаренко Наталія Вікторівна	452	
15.	Дубинин Олександр Валентинович	450	
16.	Гончарук Тарас Іванович	215	
17.	Білик Ігор Іванович	343	
18.	Серебряний Ігор Вікторович	291	
19.	Білик Ігор Іванович	360	
20.	Шеремет Ірина Іванівна	213	
21.	Міщенко Сергій Іванович	301	
22.	Коваленко Іван Іванович	222	
23.	Варшавський Андрій	328	
24.	Григорук Вас. Іван.	276	
25.	Реманова О.А.	182	
26.	Белого В.Г.	69	
27.	Ладикало М.В.	051	
28.	Коваленко ВМ	149	
29.	Мельник С.А.	083	

29/додатки до державного подання/підписів Д.В.

30.	Зайченко С.П.	082	
31.	Борюк Ю.П.	277	
32.	Найдем Л.М.	084	
33.	Мороз О.О.	384	
34.	Разваровський В.В.	№251	
35.	Щепа С.Р.	455	
36.	Гарбівченко В.О.	239	
37.	Дарквич А.А.	352	
38.	Лободєв С.В.	140	
39.	Мурин О.	322	
40.	Донцов Д.Р.	303	
41.	Масіверовий Ю.	319	
42.	Дігало І.А.	145	
43.	Веселова Т.В.	136	
44.	Семечук Р.А.	154	
45.	Литвин В.М.	№265	
46.	Лещоколенко І.М.	№300	
47.			
48.			
49.	Розкош 46 (сорок шість) місць/місць		
50.	народних депутатів України.		
51.			
52.	Керівник Управління		В.Н. Максименко
53.	кадрів		
54.			27.12.2016р.
55.			
56.			
57.			
58.			
59.			
60.			
61.			
62.			
63.			
64.			
65.			
66.			
67.			
68.			
69.			
70.			